

Vraag & antwoord

In deze rubriek, verzorgd door InfoMil, komen allerlei praktisch-juridische vragen over de toepassing van de m.e.r.-regelgeving aan bod. Een moeilijk vraagstuk dat vaak aan InfoMil wordt voorgelegd betreft het aanvullen van het milieueffectrapport op grond van artikel 7.18 en volgende van de Wet milieubeheer. Reden genoeg om de verschillende aspecten ervan nog eens uit te schrijven. Dit is tevens de laatste keer dat InfoMil deze rubriek verzorgt.

I. Een MER dat niet voldoet of onjuistheden bevat

Wanneer het bevoegde gezag op grond van artikel 7.18 van de Wet milieubeheer van oordeel is dat het ingediende milieueffectrapport niet voldoet aan de bij of krachtens artikelen 7.10 en 7.11 Wm gestelde eisen of dat het onjuistheden bevat, deelt het bevoegde gezag dit aan de initiatiefnemer mee binnen 6 weken na de datum van ontvangst van het MER. Gebeurt dat binnen deze termijn, dan bepaalt artikel 7.18, lid 3, Wm dat de overige procedurevoorschriften van paragraaf 7.6 (de beoordeling van het milieueffectrapport) van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer buiten toepassing blijven. Hiermee wordt bedoeld, dat de verdere m.e.r.-procedure wordt opgeschort. Een en ander spoort ook met artikel 7.28, eerste lid, onder b van de Wet milieubeheer. Deze bepaling schrijft voor, dat het bevoegde gezag een aanvraag om een besluit buiten behandeling laat indien ten aanzien van het overgelegde milieueffectrapport artikel 7.18,

lid 1 van de Wet milieubeheer toepassing heeft gevonden. De tekortkomingen of onjuistheden leiden tot de onaanvaardbaarheid van het milieueffectrapport. Onder tekortkomingen of onjuistheden moeten worden gerekend die aspecten die van belang zijn voor het nemen van het besluit in het kader waarvan het milieueffectrapport is gemaakt. Dit is ter beoordeling van het bevoegde gezag is. Het bevoegde gezag dient er wel rekening mee te houden, dat een belanghebbende in de procedure van het besluit bedenkingen zou kunnen inbrengen, indien hij het bijvoorbeeld niet eens is met de status van een tekortkoming of onjuistheid.

Het aanvaardbaarheidsoordeel zelf is een niet voor bezwaar en beroep vatbaar besluit, tenzij door dit besluit los van de besluitvorming in het kader waarvan het MER gemaakt wordt, belanghebbende rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen (zie artikel 6:3 Awb). Te denken valt aan een initiatiefnemer met een strak tijdschema,

inclusief contractverplichtingen, voor de ontwikkeling van een project. Stel dat naar zijn oordeel het opgeleverde MER goed is, dan kan de gevraagde aanvulling van het MER onredelijk zijn in die zin dat grote vertraging opgelopen kan worden bij de realisering van het project en het naleven van verplichtingen. Dit zou dan mogelijk een reden kunnen zijn om een beroep te doen op de tenzij-regel in artikel 6:3 Awb. Wanneer de gevraagde aanvulling terecht is zal dit niet spelen, het risico is dan voor de initiatiefnemer.

Indien het bevoegd gezag binnen 6 weken geen aanvaardbaarheidsoordeel na datum van ontvangst heeft gegeven, dan zou uit een oogpunt van rechtszekerheid de initiatiefnemer mogen aannemen, dat het MER van rechtswege is aanvaard. Toch kan hierbij een probleem ontstaan, omdat het bevoegde gezag in de praktijk niet graag zijn oordeel zal willen geven, voordat de Commissie m.e.r. zijn toetsingsadvies als bedoeld in artikel 7.26 Wm heeft

gegeven. De termijn van advisering door de Commissie m.e.r. bedraagt op grond van art. 7.26, lid 1 juncto art. 7.23, lid 1 Wm 5 + 4 = 9 weken vanaf de dag, waarop het MER ter inzage is gelegd. Wanneer er een hoorzitting als bedoeld in artikel 7.24 Wm plaatsvindt, is de termijn voor advisering door de Commissie m.e.r. zelfs langer. Het kan dus in de praktijk voorkomen, dat de commissie m.e.r. nog niet geadviseerd heeft, terwijl de 6 weken termijn als bedoeld in artikel 7.18, lid 1, Wm al voorbij is. Dit is voor het bevoegde gezag niet handig. De wetgever heeft echter de termijnstelling in artikel 7.18, lid 1, Wm van 6 weken na datum van ontvangst niet veranderd. Zie voor de relatie tussen het opschorten van de m.e.r.-procedure en de procedure voor het nemen van het besluit op aanvraag, in welk kader het MER is gemaakt, ook paragraaf 3.3.3 van dit hoofdstuk. Indien het bevoegde gezag van oordeel is dat er geen tekortkomingen of onjuistheden in het MER zijn, behoeft het formeel

Bij vragen kunt u zich wenden tot de helpdesk van InfoMil, op werkdagen telefonisch bereikbaar van 9 – 12 uur (070-3735575). Ook is het mogelijk vragen over SMB en m.e.r. naar ons te mailen: info@infomil.nl. Vergeet u daarbij niet uw telefoonnummer in uw mailbericht te zetten. Dan zult u door de dienstdoende helpdeskmedewerker teruggebeld worden. Uw case kan dan doorgesproken worden en de helpdeskmedewerker kan dan wellicht extra informatie geven over de toepassingsmogelijkheden van de richtlijn SMB. De verantwoordelijkheid voor de te nemen besluiten blijft echter bij het betreffende Bevoegd Gezag

geen besluit over de aanvaardbaarheid van het MER te nemen, maar wordt de m.e.r.-procedure van art. 7.20 Wm en volgende voortgezet in combinatie met de procedure van het nemen van het besluit in het kader waarvan het MER is gemaakt. Zie voor de relatie tussen het MER en de verdere besluitvorming ook paragraaf 3.4 van dit hoofdstuk.

2. Tekortkomingen van ondergeschikte betekenis in het MER

In het geval dat het milieueffectrapport naar het oordeel van het bevoegde gezag op ondergeschikte punten tekortschiet kan volgens artikel 7.18, lid 2 Wm het bevoegde gezag ook afzien van de mededeling. De ondergeschikte geachte tekortkomingen leiden dus niet tot onaanvaardbaarheid van het milieueffectrapport. Onder ondergeschikte tekortkomingen moeten worden gerekend die tekortkomingen die niet essentieel zijn voor het nemen van het besluit in het kader waarvan het milieueffectrapport gemaakt is. Het is duidelijk dat dit ter beoordeling van het bevoegde gezag is en dat er wel rekening mee moet worden gehouden, dat een belanghebbende in de procedure van het besluit, bedenkingen zou kunnen inbrengen, indien hij bijvoorbeeld niet eens is met de status van ondergeschiktheid van een tekortkoming. Het aanvaardbaarheidsoordeel zelf is een niet voor bezwaar en beroep vatbaar besluit, tenzij door dit besluit los van de besluitvorming in het kader waarvan het MER gemaakt wordt, belanghebbende rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen (zie artikel 6:3 Awb).

3. Relatie tussen het opschorten van de m.e.r.-procedure en de procedure van de besluitvorming, waarbij het MER wordt gemaakt

Er is een duidelijke relatie tussen het opschorten van de m.e.r.-pro-

cedure en de procedurevoorschriften van het besluit in het kader waarvan het milieueffectrapport is gemaakt. De procedurevoorschriften zijn te vinden in de afzonderlijke wetten, waarop de bevoegdheid tot het nemen van het betreffende besluit gegrond is, al dan niet in combinatie met relevante bepalingen in de Algemene wet bestuursrecht.

Enkele voorbeelden:

- De bestemmingsplanprocedure is geregeld in de Wet op de ruimtelijke ordening in combinatie met de Algemene wet bestuursrecht.
- De procedure tot vaststelling van het tracé van hoofdwegen, landelijke railwegen en hoofdvaarwegen is geregeld in de Tracéwet in combinatie met de Algemene wet bestuursrecht.
- Voorts is de procedure inzake het beslissen op een aanvraag om een vergunning ex Wet milieubeheer geregeld in de Wet milieubeheer in combinatie met de Algemene wet bestuursrecht.

Wanneer in het kader van de procedure van vergunningverlening een milieueffectrapport moet worden gemaakt en dit MER met toepassing van artikel 7.18 Wm als onvoldoende wordt beoordeeld door het bevoegde gezag, moet het bevoegde gezag de aanvraag, die tegelijkertijd met het MER is ingediend, buiten behandeling laten op grond van art. 7.28 Wm, lid 1, sub b. Zie in dit kader bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2002, nr. 200102090/2. In dat geval was geen MER ingediend. Hetzelfde geldt voor de uitspraak van de Afdeling van 9 juli 2003, nr. 200300896/1. Daarin is met name artikel 4:5 Awb van belang. De Afdeling stelt onomwonden dat artikel 4:5 Awb ziet op die situ-

aties waarin aan het bestuursorgaan een discretionaire bevoegdheid toekomt om de aanvraag buiten behandeling te laten. In het geval dat er een m.e.r. had moeten worden gemaakt, komt een dergelijke discretionaire bevoegdheid niet aan de orde nu reeds op grond van art. 7.28 Wm de aanvraag buiten behandeling moet worden gelaten.

Opgemerkt moet worden dat de toepassing van artikel 3:18, eerste lid, Awb in artikel 13.3 Wm uitdrukkelijk wordt uitgesloten in een geval als bedoeld in artikel 7.28 Wm. Dit betekent dat indien de aanvraag niet aan artikel 7.28 Wm voldoet, het buiten behandeling laten van de aanvraag op grond van artikel 4:5 Awb (lees tevens: artikel 7.28 Wm) ook na de termijn van 8 weken plaats kan vinden.

Artikel 4:15 geeft aan dat de termijn van 6 maanden voor vergunningverlening opgeschort wordt als artikel 5:5 Awb wordt toegepast. Artikel 4:15 Awb heeft in ieder geval tot gevolg, dat de termijn van 6 maanden voor het nemen van het besluit ex artikel 3:28 Awb wordt verlengd. Aangenomen moet worden, dat ingevolge artikel 4:15 Awb de wettelijke termijn van 12 weken ex art. 3:29 Awb voor het geven van de ontwerp-beschikking dan ook wordt verlengd.

4. Eventuele aanvulling van het MER na aanvaarding op grond van artikel 7.18 Wm van het MER door het bevoegde gezag

Voor de situatie dat het milieueffectrapport na de aanvaarding door het bevoegde gezag nog moet worden aangevuld (bij voorbeeld naar aanleiding van het toetsingsoordeel van de commissie voor de milieueffectrapportage ex artikel 7.26 van de Wet milieubeheer) biedt de Wet milieubeheer geen expliciete regeling. Op grond van

de Awb is aanvulling van de aanvraag vóór de publicatie van het ontwerpbesluit, altijd mogelijk. Daarna is aanvullen van de aanvraag veel ingewikkelder.

In het geval van een besluit op aanvraag zal op grond van artikel 7.27, eerste lid, van de Wet milieubeheer het gevraagde besluit niet kunnen worden genomen. Zie ook de speciaal voor deze situatie op 10 januari 1995 door het Ministerie van VROM verspreide 'Richtlijn aanvullingen op een milieueffectrapport' (brief van de Minister van VROM aan alle overheden en andere instellingen d.d. 10 januari 1995, DGM/EIM/MBB/11n94002).

5. Aanvulling van het MER na vernietiging van het besluit wegens een onvoldoende MER

Er is een milieueffectrapport gemaakt met toepassing van de artikelen 7.12 tot en met 7.26 Wm, maar het wordt door de Raad van State inhoudelijk als onvoldoende aangemerkt. In dat geval zal het milieueffectrapport door de initiatiefnemer alsnog moeten worden aangevuld. Een ander komt erop neer dat de aanvullingen met toepassing van artikel 7.17 Wm moeten worden overgelegd aan het bevoegde gezag, waarna het bevoegde gezag met toepassing van artikel 7.18 Wm wederom beoordeelt of deze aanvullingen voldoende zijn. Daarbij wordt rekening gehouden met de uitspraak van de Raad van State. Pas daarna gaat de m.e.r.-procedure c.q. vergunningsprocedure verder. Ten slotte dient het bevoegde gezag opnieuw een besluit te nemen. Tegen dit besluit staat dan weer bezwaar en/of beroep open. ▲